

MĚSÍČNÍK FRYŠTÁCKÉ FARNOSTI
19. ROČNÍK - PRÁZDNINY 2021 - ČÍSLO 206

FARNÍČEK

Svatý Josef - pracující otec

ÚVODNÍ SLOVO

Milé sestry a bratři, čtenáři Farníčku,

chci s vámi a pro vás udělat stručný a zjednodušený pohled na uplynulý školní rok z mého úhlu pohledu. Nejprve co se týká výuky náboženství. Měli jsme tři setkání září – říjen 2020, potom sedm měsíců nic, pak pět setkání květen, červen 2021. Na děti po prvním svatém přijímání jsem se velmi těšil i proto, že jim hlavně byla určena krásná nová učebnice s krásným názvem i obsahem „Na cestě s Ježíšem.“

Ze třiceti lekcí jsme jich měli jen 6, to je jednu pětinu. A tak to měli všichni katecheté. K tomu připočteme nejen pro děti, ale nás všechny – takřka půlroční oddělení se od Krista živě přítomného a konajícího při liturgii své činy lásky vůči nám. Velkým darem a povzbuzením pro mne a věřím, že i pro vás bylo v omezeném množství slavení velikonočního tridua.

Bolí mne, že nemohla pokračovat příprava dětí s rodiči na první svaté přijímání. Ta půlroční pauza se nedá dohnat, nejen vědomostně, ale hlavně ve vztahové rovině. Takže musíme začít začátkem října znovu, dá-li Pán a stav epidemie.

Co mne velmi povzbuzovalo, že skupinka mužů, která si vyžádala kurz vzdělávání ve víře, měla jen měsíční pauzu v té nejhorší době a stálou touhu i odvahu pokračovat.

Co bylo pro mne velkým „šokem“ i psychofyzickou námahou, ale i povzbuzením, byly pohřby a kremace z kostela. Poslední tři roky je ročně 22 obřadů, letos během čtyř měsíců 15! Naštěstí v květnu úplně přestaly.

Mám radost i velké povzbuzení s Josefsko-Ludmilsko-Jeronýmského roku, který můžete sledovat v úvahách ve Farníčku a v modlitbách kdekoliv.

A nyní do blízké budoucnosti. Prázdniny jsou vždy pastoračně utlumeny. Máme před sebou jednu úplně novou skutečnost a to **První Světový den prarodičů a seniorů**, kterému papež určil pravidelně čtvrtou neděli v červenci. Letos je to 25. července. Prožijeme to při nedělní liturgii v kostele a potom v 15:00 v lidové pobožnosti na Lukovském u svaté Anny. Už teď se na to těším. Více se o tom dočtete na jiném místě Farníčku. A v srpnu 21. v 11:00 bude svatba Jakuba Kočičky a Kateřiny Dlabajové. Bude to čtvrtá svatba oproti dvěma v loňském roce. Z toho mám také radost.

Všem vám přeji i vyprošuji krásné prázdniny a dovolené s mnoha obohacujícími zážitky.

Všem Vám žehná otec Josef

*Svatá Anna a svatý Jáchym
prarodiče Pána Ježíše*

KOSTELNICKÁ SLUŽBA ANEB...**VÝMĚNA OSOBY KOSTELNÍKA A POSTUPNÁ ZMĚNA STYLU SLUŽBY.**

Již delší dobu mluvil stávající kostelník pan Ludvík Košák o ukončení své služby kostelníka. Začátek jeho služby se váže k výměně duchovních správců ve Fryštáku. P. Josef Honka požádal o přeložení a na jeho místo nastoupil od 1. září 2000 P. Karel Herbst. Od první neděle adventní se ujal služby kostelníka ve Fryštské farnosti pan Ludvík Košák, který nahradil Jana Doležala, který přestal službu vykonávat s odchodem P. Josefa Honky.

Konec služby Ludvíka Košáka souvisí s jeho věkem, nemocemi svými i své manželky i s jiným pojetím služby kostelníka, než jakou představu má stávající farář Josef Brtník. Svou službu chtěl ukončit s dobou velikonoční. Já jsem ho požádal, aby vydržel do konce školního roku. Takže k 30. červnu 2021 ukončil svou kostelnickou službu.

***ZA JEHO OBĚTAVOST A NASAZENÍ SE DO TÉTO SLUŽBY FARNOSTI MU
UPŘÍMNĚ DĚKUJI NEJENOM ZA SEBE, ALE I ZA VÁS FRYŠTSKÉ FARNÍKY.***

Na jeho místo od 1. července 2021 nastupuje Lubomír Fuksa, který však nebude jediný kostelník. Změna stylu služby bude v tom, že to nebude služba jednotlivce, ale služba týmu. K němu postupně přibudou další a tento proces změny bude pozvolný a doufám, že i prospěšný. Chápání církve po druhém vatikánském koncilu je – **církev živé společenství kolem vzkříšeného Krista**. Tento proces chápání a žití církve začal a nikdy neskončí. Ať nás v tom vede a neustále provází Duch svatý i všichni svatí, kteří v tomto stylu žili svou víru i službu.

Napsáno 29. června 2021 v den slavnosti svatého Petra a Pavla, apoštolských bratří.

o. Josef Brtník

Z LISTU PAPEŽE FRANTIŠKA „PATRIS CORDE“ K ROKU SV. JOSEFA

PRACUJÍCÍ OTEC

Další vlastnost, kterou se svatý Josef vždy vyznačoval již od dob první sociální encykliky Lva XIII. *Rerum novarum*, je jeho vztah k práci. Svatý Josef byl tesař, který poctivě pracoval, aby zajistil živobytí své rodině. Od něho se Ježíš naučil hodnotě, důstojnosti i radosti z toho, co znamená jíst chléb – plod vlastní práce.

V této naší době, kdy se ukazuje, že se práce znovu stává naléhavou sociální otázkou, že nezaměstnanost místy dosahuje závratné výše i v zemích, kde byl po desetiletí zřejmý určitý blahobyt, je nezbytné si nově uvědomit a pochopit význam práce, jež dává důstojnost a jejímž vzorným patronem je svatý Josef.

Práce se stává účastí na samotném díle spásy, příležitostí k uspíšení příchodu království, rozvoje vlastního potenciálu a kvalit službou společnosti a pospolitosti. Práce se stává příležitostí nejen k seberealizaci, nýbrž také k realizaci rodiny – základní buňky společnosti. Rodina, které se nedostává práce, je více vystavena těžkostem, napětím, rozkolům, a dokonce zoufalému a zoufajícímu pokušení rozpadu. Jak můžeme mluvit o lidské důstojnosti, aniž bychom se snažili, aby každý měl možnost důstojné obživy?

Pracující člověk, ať už je jeho úlohou cokoli, spolupracuje se samotným Bohem, stává se tak trochu stvořitelem okolního světa. Současná ekonomická, sociální, kulturní a duchovní krize se může stát pro všechny výzvou, abychom znovu objevili hodnotu, důležitost a nezbytnost práce, aby tak byl položen základ novým „normálním podmínkám“, ze kterých nebude nikdo vyloučen. Práce svatého Josefa nám připomíná, že Bůh, který se stal člověkem, prací neopovrhoval. Nedostatek práce, který v posledních letech postihuje mnoho bratří a sester v důsledku pandemie covid-19, nás musí přimět k přehodnocení našich priorit. **Prosme naléhavě svatého Josefa dělníka, abychom našli cestu k tomu, aby žádný mladý člověk, žádný dospělý, žádná rodina nebyli bez práce!**

- *Dělníku Boží, tesaři věrný, / tys Pánu světa zbudoval krov / a v domku chudém slyšels ty první / posvátnou hudbu Kristových slov. / Měla zvuk lidský a moudrost Boží / a tys jí duši otvíral rád. / Nauč nás také, pěstoune tichý, / pravdám posvátným své srdce vzdát.*
- *Dělníku Boží, pro Dítě s matkou / denní chléb chystáš lopotou svou, / nečekáš za ni odměny jiné, / než úsměv díků v tváři těch dvou. / Ve službě věrné, ve službě stálé / Bohu tak dáváš všechno, co máš; / podej i za nás na oltář svatý / trpký i sladký každý den náš.*
- *Dělníku Boží, tvým celým domem / den za dnem stále vál Boží dech; / přesto jsi spěchal s rodinou svatou / do chrámu Páně v svátečních dnech. / Kázal tak zákon, toužila duše / po slavném Božím shromáždění, / k němuž se snáší z pahorků věčných / Hospodin, Bůh všech pokolení.*

VELEHRAD 2021

Ve dnech 4. a 5. července ožívá Velehrad tradičními cyrilometodějskými oslavami, kterých se každoročně účastní na 30 tisíc lidí. Loni proběhly ve velmi omezeném režimu a určitým epidemiologickým opatřením se nevyhnou ani letos. Hlavním tématem 22. ročníku je poděkování všem nejen v první linii, kteří stále bojují proti covidové pandemii. Současně velehradské oslavy připomenou rok sv. Josefa, 170. výročí narození Antonína Cyrila Stojana a 100. výročí jeho jmenování olomouckým arcibiskupem. Součástí je i příprava k 1100. výročí úmrtí sv. Ludmily, patronky rodin a první české svěťce. „Samozřejmě záleží na vývoji koronavirové pandemie a s ní souvisejícími vládními opatřeními, nicméně pokud se situace nezhorší, počítáme, že Večer lidí dobré vůle letos navštíví povolených pět tisíc lidí. Poutní mše svatá 5. července se může konat dle rozhodnutí Nejvyššího správního soudu bez omezení,“ uvedl tajemník Dnů lidí dobré vůle Josef Kořenek. Benefiční koncert ale budou moci zhlédnout všichni, a to díky přímému televiznímu přenosu.

BENEFIČNÍ KONCERT

Hudební hostitel Večera lidí dobré vůle Jiří Pavlica s Hradišťanem si na velehradské pódium pozve houslistu Václava Hudečka spolu s hostem, který bude velkým překvapením, dále zpěváka Davida Deyla, Jiřího Pospíchala a Slovácký komorní orchestr, Filharmonii Bohuslava Martinů, Antikvartet Dušana Vančury a operní pěvkyni Petru Alvérez Šimkovou s manželem a dětmi.

Před koncertem proběhne ve velehradské bazilice Modlitba za vlast, která je také organizována ve spolupráci s Armádou ČR. Mezi účastníky jsou političtí představitelé, hasiči, zdravotníci, policisté a široká veřejnost. „Letos by se Modlitby za vlast měl účastnit také arm. generál Emil Boček, který je jedním z posledních žijících veteránů,“ dodal Kořenek.

Během odpoledne 4. července se uskuteční na Velehradě program nazvaný Mladí fandí Velehradu. Součástí odpoledního programu bude parkourové vystoupení, prostor pro freestyle na koloběžkách, skateboardu nebo in-line bruslích a večerní GODZONE worship night. Součástí je také představení a inspirace řady aktivit mladých a pro mladé. Dále se v těchto dnech připravuje tradiční Mezinárodní setkání vozíčkářů, Soutěž ve fotbalových dovednostech, Ruční přepisování Bible a celá řada zajímavých výstav. Největší z nich bude věnována výročí A. C. Stojana. „Pan Igor Bareš interpretuje život a dílo A.C. Stojana, které vychází na dvou CD jako audiokniha.

Na Velehradě bude tato audiokniha, která se jmenuje „Být všem vším“, představena a poprvé i k zakoupení,“ doplnil Kořenek.

APOŠTOLSKÝ LIST PAPEŽE FRANTIŠKA „LÁSKA K PÍSMU SVATÉMU“

(U PŘÍLEŽITOSTI 1.600 LET OD SMRTI SVATÉHO JERONÝMA)

„Sladkým plodem namáhavé setby“ Jeronýmova studia řečtiny a hebrejštiny je **překlad Starého zákona z původní hebrejštiny do latiny**. Do té doby mohli křesťané v Římské říši číst celou Bibli jen v řečtině. Zatímco knihy Nového zákona byly napsány řecky, pro knihy Starého zákona existoval úplný překlad do řečtiny, takzvaná *Septuaginta* (překlad sedmdesáti překladatelů), který byl pořízen židovskou obcí v Alexandrii zhruba ve 2. století před Kristem. Ale pro čtenáře, ovládající latinu, neexistoval úplný překlad Bible do latiny. K dispozici byly jen částečné a neúplné překlady z řečtiny. Jeroným a ti, kdo v jeho díle pokračovali, se zasloužili o revizi a nový překlad celého Písma. **Jeroným začal s revizí evangelií a žalmů už v Římě**, povzbuzen papežem Damasem. **Pak se ve svém ústraní v Betlémě pustil do překladu všech starozákonních knih přímo z hebrejštiny - tato práce trvala několik let**. K dokončení této překladatelské práce využil Jeroným své znalosti řečtiny a hebrejštiny i svého důkladného latinského vzdělání. Využil také jazykovědné prostředky, které měl k dispozici, zvláště Origenovu *Hexaplu*. Definitivní text spojoval slovní obraty, které se už začaly obecně používat, s větší věrností hebrejskému znění při uchování elegance latinského jazyka. **Výsledek je skutečně monumentální. Ovlivnil kulturní dějiny Západu a utvářel jeho odborné teologické vyjadřování**. Po překonání určitého počátečního odmítání se Jeronýmův překlad stal společným vlastnictvím učenců i křesťanského lidu - proto má název *Vulgata*.

Středověká Evropa se pomocí Jeronýmova překladu Bible naučila číst, modlit se i argumentovat. „Písmo svaté se stalo ‚nezměrným pokladem slov‘“ (P. Claudel) a zároveň ‚obrazovým atlasem‘ (M. Chagall), ze kterého čerpala křesťanská kultura a umění. **Literatura, výtvarné umění i lidový jazyk čerpaly stále z Jeronýmova překladu Bible a zanechaly nám poklady krásy a zbožnosti. Z úcty k této nepopiratelné skutečnosti vyhlásil Tridentický koncil v dekretu *Insuper*, že *Vulgata* má být považována za „autentickou“**. Ocenil tak její po staletí trvající užívání v církvi a potvrdil její hodnotu jako nástroje používaného při studiu, kázání a při veřejných disputacích. Nehodlal však snížit význam původních jazyků, který Jeroným stále znovu připomínal, ani zakázat budoucí nové překlady celé Bible. Svatý papež Pavel VI. navázal na požadavek otců Druhého vatikánského koncilu a chtěl, aby byly dokončeny práce na revizi *Vulgaty* a výsledek byl dán k dispozici celé církvi. Svatý papež Jan Pavel II. nechal pak v roce 1979 apoštolskou konstitucí *Scripturam thesaurus* oficiálně zveřejnit text, který se označuje jako *Neovulgata*. **Jeronýmovi se v jeho překladu podařilo „inkulturovat Bibli do latinského jazyka a kultury. Jeho dílo je trvalým příkladem misijní činnosti církve**. Platí totiž: „Když nějaké společenství přijme zvěst spásy, Duch Svatý obohacuje jeho kulturu proměňující silou evangelia.“ Dochází k určitému pohybu v kruhu: Jeronýmův překlad vychází z jazyka a kultury latinských klasiků, ale sám tento překlad opět svým jazykem i symbolickým a obrazným obsahem utváří kulturu, do které vstupuje. **Jeronýmovo překladatelské dílo nás učí, že každá kultura může svými hodnotami a pozitivními projevy obohatit celou církev**.

DOKONČENÍ

Různé způsoby, kterými se Boží slovo hlásá, chápe a prožívá při každém novém překladu, obohacují samotné Písmo. Písmo totiž roste spolu s čtenářem, jak říká známý výrok Řehoře Velikého. V průběhu staletí získává nové důrazy a nový zvuk. Přijetí Bible a evangelia do různých kultur vede k tomu, že se církev stále více ukazuje jako „nevěsta oděná svými šperky“ (Iz 61,10) a zároveň dosvědčuje, že se Bible musí stále znovu překládat pomocí jazykových a filozofických kategorií každé kultury a každé generace, a to i v globální a sekularizované kultuře naší doby.

Výstižně bylo řečeno, že překlad jako projev jazykové pohostinnosti může být chápán jako analogie jiných forem přijetí. Překladatelská práce se proto netýká výlučně jazyka, ale ve skutečnosti odpovídá rozsáhlému etickému rozhodnutí, které se pojí s vnitřním názorem na život. **Bez překladu by nemohly vzájemně komunikovat různá jazyková společenství; to bychom jedni druhým uzavřeli přístup k dějinám a vyloučili možnost budovat kulturu setkávání.** Bez překladu neexistuje pohostinnost a sílí projevy nepřátelství. Překladatel staví mosty. Jak mnoho předsudků, odsuzujících výroků a konfliktů vzniká ze skutečnosti, že neznáme jazyk druhých a že se s nezdolnou nadějí nepokoušíme o neomezený důkaz lásky, kterým je překlad! Také Jeroným se musel postavit převládajícímu způsobu myšlení své doby. Zatímco v době začátku Římské říše byla řečtina většinou srozumitelná, v jeho době tomu tak bylo už zřídka. Jeroným byl každopádně jedním z nejlepších znalců křesťansky orientovaného řeckého jazyka i literatury. Sám se vydal ještě obtížnější cestou, když se věnoval studiu hebrejštiny. Pokud platí, jak bylo napsáno, „že omezení, které způsobuje můj jazyk, znamená omezení mého světa“, **můžeme říct, že Jeronýmově schopnosti mluvit mnoha jazyky vděčíme za univerzální chápání křesťanství.** Takové chápání zároveň lépe souvisí se zdroji křesťanství.

Slavením výročí Jeronýmovy smrti se zaměřujeme na mimořádnou misijní sílu, která se ukazuje v překladu Božího slova do více než tří tisíc jazyků. Mnoha misionářům vděčíme za vzácné dílo v podobě zveřejnění mluvníc, slovníků a jiných jazykových pomůcek, které jsou základem lidské komunikace a prostředkem k uskutečnění „snu misionářů, kteří chtějí proniknout ke všem“. Je nezbytné ocenit veškerou tuto práci a nadále se jí věnovat, abychom tak přispěli k překonání hranic, které způsobují neschopnost komunikace a nedostatečné setkávání. Máme ještě mnoho práce. Jak někdo řekl, není porozumění bez překladu. Kdybychom na překlad rezignovali, nerozuměli bychom sami sobě ani druhým lidem.

PAPEŽ FRANTIŠEK – LÁSKA V MANŽELSTVÍ (DOKONČENÍ Z MINULA)

RADOVAT SE Z ÚSPĚCHU DRUHÝCH

Radujte se z dobra a úspěchu druhého, oceňujte jeho schopnosti a jeho dobré skutky. Uznáváte tak jeho důstojnost. Toto ale neumí ten, kdo se musí neustále srovnávat s druhými a soupeřit s nimi, včetně vlastního partnera, až se dokonce skrytě raduje z jeho neúspěchů. Když člověk, který miluje, může druhému prokázat dobro nebo když vidí, že se druhému daří dobře, má z toho radost, a tím oslavuje Boha, protože „Bůh miluje radostného dárce“ (2 Kor 9,7). Bůh si zvláště cení toho, kdo se raduje ze štěstí druhého. Pokud neživíme svou schopnost těšit se z dobra druhého a soustředíme se hlavně na své potřeby, odsuzujeme se k životu, ve kterém je málo radosti, protože Ježíš řekl: „Blaženější je dávat než dostávat“ (Sk 20,35). Vztahy a rodiny musí být vždycky místem, o kterém ten, kdo udělá v životě něco dobrého, ví, že to všichni budou oslavovat s ním.

TŘI SLOVA, KTERÁ CHRÁNÍ A ŽIVÍ LÁSKU

Pravá láska spojuje a pomáhá jít ve všech obdobích vpřed. Proto je třeba ustavičně pečovat o gesta, která tuto lásku vyjadřují bez skrblení, hojným užíváním ušlechtilých výrazů. Ve vztazích, zvláště pak v rodinách je nezbytné používat tři slova. To chci zdůraznit a zopakovat. **Tři slova: dovol, děkuji, odpust'. Tři klíčová slova!**

Když členové rodiny nejsou neomalení a žádají o 'dovolení', když v rodině nejsou sobci a naučí se říkat 'děkuji' a když si v rodině někdo uvědomí, že udělal něco ošklivého, a umí požádat 'odpust' mi', v takové rodině je pokoj a radost. Nebudme skoupí v užívání těchto slov, budme štědrí a opakujme je každý den, protože mnohé mlčení tíží, často i v rodině, mezi mužem a ženou, mezi rodiči a dětmi, mezi sourozenci. Zato vhodná slova, řečená ve správnou chvíli, chrání a živí lásku každý den.

NEFANTAZÍROVAT O IDYLLICKÉ LÁSCĚ

Různé fantazie o idylické a dokonalé lásce jsou neužitečné, protože postrádají podněty k růstu. Idea nebeské lásky na zemi opomíjí, že to nejlepší má teprve přijít, ono víno uzrálé v průběhu času. Neexistují dokonalé vztahy a rodiny, které nám představuje klamná a konzumní reklama. V nich neubíhají roky, neexistují nemoci, bolest, smrt. Konzumní reklama předvádí iluzi, která nemá nic společného se skutečností, s níž se musejí dennodenně setkávat lidé mezi sebou, otcové a matky rodin. Mnohem zdravější je přijmout realisticky omezení, výzvy a nedokonalosti a popřát sluchu volání ke společnému růstu, ke zrání v lásce a k pěstování pevného spojení, ať se děje cokoli.

Vydalo nakladatelství Paulínky

www.paulinky.cz

Žádnou postavu nemůžeme pochopit, když nepohlédneme do jejího lidského osudu. O málokom platí rčení „nic lidského nebylo jí cizí“ jako o této ženě. Uvažme jen to, že zažila dvě odlišné kulturní epochy, prožila dobu rozkvětu, bohatství a slávy po boku Bořivojově i dobu ústupu, ústrků a skromnosti hraničící s nouzí. Poznala radost ze zrození i bolest ztrát, protože přežila nejen svého muže, ale i oba syny. Uvažme též, že intimně znala běžnou každodenní péči o rodinu a statek i reprezentační roli hostitelky ve vladařském domě.

Toto vše, co dodnes známe jako povinnosti ženy v rodině, tvořilo základní osnovu Ludmilina života. Z tohoto pohledu do jejího života, jenž byl zcela prostý a jehož velikost není založena v žádném kromobyčejném činu, ale v kráse životního přístupu, můžeme pochopit jeden z podstatných rysů ludmilské tradice.

Může se zdát podivné, že postava tak krásná nevyvolala v život žádné institucionální následování. Je to pochopitelné; na kněžně Ludmile není nic zvlášť svatého, protože je na ní svaté vše. Tato skutečnost vedla přirozeně k tomu, že Ludmila nebyla hned považována za svatou. Církev o ní dokonce pochybovala. Vždyť v jejím životě nebylo možno kromě všeobecné zbožnosti najít žádný heroický čin víry. Proto také v epizodě o ostatcích chovaných v Jiřském klášteře vysloví se biskup sice laskavě, ale odmítavě: „Paní, pomlč o její svatosti, nechej stařenku, ať odpočívá v pokoji.“ Na rozdíl od Václava a Vojtěcha, uznaných za svaté bezprostředně po jejich smrti, Ludmila je rozpoznána a uznána daleko později.

Mýlili bychom se však, kdybychom myslili, že tu opravdu není žádné kontinuity úcty a žádného následování. Ludmila totiž zakládá mohutný proud velmi životné a v životě stojící tradice. Touto postavou totiž začíná nádherná galerie přemyslovských žen a Ludmila je duchem Svatojiřského kláštera, který má v českých dějinách zcela mimořádnou úlohu. Stává se totiž, že snadno přehlídíme tu přirozenou skutečnost, že česká královna byla téměř vždy cizinkou. Čeští králové mají tedy po svém boku člověka, který často národní věci nerozumí. Žena z vlastní krve je pak pochopitelně lepší důvěrníci – rádkyní chápající potřeby národní a nesoucí tíži vladařských zápasů.

A tuto ženu vždy znovu nacházíme nedaleko sídelního paláce v tichu Jiřského kláštera, který je často místem důležitých porad, zásadnějších rozhodnutí a mocnějších impulsů než komnaty knížecí.

*Z knihy Čechy a jejich svatí od Petra Piňhy ve zkrácené podobě.
Celý text si můžete přečíst na farním webu.*

PAPEŽ FRANTIŠEK VYHLÁSIL SVĚTOVÝ DEN PRARODIČŮ A SENIORŮ

Došlo k tomu letos při oslavě svátku Uvedení Páně do chrámu.

Papež mj. ve svém projevu uvedl...“dva staří lidé – Simeon a Anna, osvícení Duchem svatým, rozpoznali v Ježíši Mesiáše. Duch svatý ještě dnes podněcuje v seniorech moudré myšlenky a slova: jejich hlas je cenný, neboť chválí Boha a uchovává kořeny národů. Připomínají nám, že stáří je darem a prarodiče jsou spojujícím článkem mezi různými generacemi, aby mladým lidem předávali zkušenosti života i víry. Na staré lidi se mnohdy zapomíná, nepamatujeme na toto bohatství předávaných a uchovávaných kořenů. Proto jsem se rozhodl ustavit Světový den prarodičů a seniorů, **kteřý se v celé církvi bude konat každou čtvrtou neděli v červenci, v blízkosti liturgické památky sv. Jáchyma**

a Anny, Ježíšových prarodičů. Je důležité, aby se prarodiče setkávali s vnuky a naopak, protože, jak říká prorok Joel, prarodiče před svými vnuky sní a mají vidění, kdežto vnuci poté, co načerpají z prarodičů sílu, jdou dál a prorokují. Jak v souvislosti s papežovým oznámením sdělil vatikánský Úřad pro laiky, rodinu a život, „pastorace seniorů je neodkladnou prioritou v každém křesťanském společenství. V encyklice Fratelli tutti připomíná Svätý otec, že nikdo se nezachrání sám, a proto je nutné docenit duchovní i lidské bohatství, předávané skrze pokolení“. Úřad pro laiky, rodinu a život již uspořádal první kongres, věnovaný pastoraci seniorů, a po dnešním ustavení nového Světového dne chce vyvíjet ještě důraznější úsilí, které by zamezovalo „odpisu“ starých lidí a naopak doceňovalo jejich charismata. V závislosti na vývoji pandemické situace úřad ohlásil, že v předvečer prvního Světového dne prarodičů a seniorů, v neděli 25. července, bude papež sloužit mši svatou ve Vatikánské bazilice, a vyzval k přípravě na tuto událost v místních církvích. Jako motto zvolil papež František Ježíšovo ujištění: „Já jsem s vámi po všechny dny“ (Mt 28, 20), které má být příslibem naděje, kterou si mladí a senioři mohou navzájem projevovat. To je zcela v duchu jeho přání, aby nejstarší a nejmladší generace rozvíjela vzájemné vztahy a aby prarodiče vnímali odpovědnost za předávání víry v rodině. Papež vztahuje na nejstarší generaci Ježíšova slova, s nimiž vysílá své apoštoly, aby mu získávali učedníky mezi všemi národy. A důrazně, dokonce dvakrát opakuje, co je úkolem prarodičů a všech lidí pokročilých let: „Poslouchejte dobře: Co je naším povoláním dnes, v našem věku? Střežit kořeny, předávat víru mladým a pečovat o nejmenší. Nezapomínejte na to! Nezáleží na tom, kolik je ti let, zda pracuješ či nikoli, zda jsi zůstal sám nebo máš rodinu, zda ses stal prarodičem mladý nebo v pokročilejším věku, zda jsi autonomní nebo potřebuješ pomoc, protože neexistuje žádný důchodový věk, kdy by se odcházelo od úkolu hlásat evangelium, od úkolu předávat tradice vnoučatům. Je třeba vydat se na cestu a především vyjít sami ze sebe a podniknout něco nového.

ČERVENEC

- 3.7. Svátek svatého Tomáše, apoštola
- 4.7. 14. neděle v mezidobí
- 5.7. Slavnost svatých Cyrila a Metoděje
- 11.7. 15. neděle v mezidobí
- 18.7. 16. neděle v mezidobí
- 22.7. Památka svaté Marie Magdalény
- 25.7. 17. neděle v mezidobí
- 26.7. Památka svatých Jáchyma a Anny
- 29.7. Památka svaté Marty
- 31.7. Památka svatého Ignáce z Loyoly

SRPEN

- 1.8. 18. neděle v mezidobí
- 4.8. Památka svatého Jana Vianneye
- 6.8. Svátek Proměnění Páně
- 8.8. 19. neděle v mezidobí
- 10.8. Svátek svatého Vavřince
- 11.8. Památka svaté Kláry
- 14.8. Památka svatého Maxmiliána Kolbeho
- 15.8. Slavnost Nanebevzetí Panny Marie
- 20.8. Památka svatého Bernarda
- 21.8. Památka svatého Pia X.
- 22.8. 21. neděle v mezidobí
- 24.8. Svátek svatého Bartoloměje, apoštola
- 27.8. Památka svaté Moniky
- 28.8. Památka svatého Augustina
- 29.8. 22. neděle v mezidobí

SBÍRKA NA POMOC OBĚTEM NIČIVÉHO TORNÁDA NA JIŽNÍ MORAVĚ

Podle rozhodnutí olomouckého arcibiskupa Jana Graubnera bude sbírka, pořádaná při bohoslužbách v neděli 4. července 2021 ve všech kostelích arcidiecéze, určena na pomoc lidem na jižní Moravě, které postihla přírodní katastrofa. Svou blízkost obětem tornáda v obcích na Hodonínsku a Břeclavsku přitom biskupové v čele s arcibiskupem Graubnerem, předsedou České biskupské konference, vyjádřili už v pátek, pár hodin po katastrofě. „Čeští a moravští biskupové jsou duchovně nablízku všem, kteří byli zasaženi včerejším ničivým tornádem na Hodonínsku a Břeclavsku, modlí se za oběti této katastrofy a vyzývají všechny, kdo mohou, aby pomohli s odstraněním následků této pohromy,“ uvedli. Brněnský biskup Vojtěch Cikrle určil na pomoc obětem výnos z nedělní sbírky konané v kostelích brněnské diecéze v neděli 27. června a sbírku na tento účel vyhlásila také Diecézní charita Brno.

BIBLICKÝ TEST - KDO TO ŘEKL?

Dokážete správně určit, kdo je autorem těchto biblických výroků?

Had mě podvedl a já jsem jedla.

*Gn 3, 13

Copak jsem strážcem svého bratra?

*Gn 4, 9

Hle, oheň a dříví je zde. Kde je však beránek k zápalné oběti?

*Gn22, 7

Kdo jsem já, abych šel k faraonovi a vyvedl Izraelce z Egypta?

*Ex 3, 11

Ty jdeš proti mně s mečem, kopím a oštěpem, já však jdu proti tobě ve jménu Hospodina

Boha Izraele.

*1 Sam,17, 45

Hle, Beránek Boží, který snímá hříchy světa!

*Jan 1, 29

Požehnaná jsi mezi ženami a požehnaný plod života Tvého!

*Lk 1, 41-42

Pane, nezáleží ti na tom, že mě moje sestra nechala sloužit samotnou?

*Lk 10, 40

Pán můj a Bůh můj.

*Jan 20, 28

Víra beze skutků je mrtvá.

*Jan 2, 26

Nápověda: * citace z Bible

Apoštol Tomáš, Alžběta, David, Eva, Izák, Jakub, Jan Křtitel, Kain, Marta, Mojžíš

FARNÍČEK – ZPRAVODAJ FARNOSTI SV. MIKULÁŠE VE FRYŠTÁKU

Redakční rada: P. Josef Brtník, Mgr. Pavel Nášel

VYCHÁZÍ MĚSÍČNĚ, URČENO PRO VNITŘNÍ POTŘEBU, NEPRODEJNÉ

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST FRYŠTÁK, P. I. STUHLÉHO 25,

763 16 FRYŠTÁK, TEL: 577 911 005

E-mail: farnicek@post.cz, internet: <http://www.farnostfrystak.cz>.

UZÁVĚRKA PRO VAŠE PŘÍSPĚVKY VŽDY DO 20. DNE V MĚSÍCI

VYŠLO 3 . 7. 2021 V NÁKLADU 200 KS.